

Οι μισοί Έλληνες γιατροί θέλουν να εγκαταλείψουν τη χώρα μας

Ο χώρος της Υγείας μοιάζει να... νοσει από διακρίσεις, σύμφωνα με έρευνα

Της **PENNYS ΜΠΟΥΛΟΥΤΖΑ**

Εξωτερικό ιατρεία νοσοκομείου. Δεκάδες ασθενείς περιμένουν να εξεταστούν. Το ενδεχόμενο κάποιος ασθενής ή συνοδός του να εκνευριστεί και να υπάρξει «θερμό» επεισόδιο, υπαρκτό. Και επιπλέον θα πρέπει να ανεχθεί εξευτελιστικά σχόλια ή κουτσομπολιά συναδέλφων του. Αυτή τη δύσκολη πραγματικότητα βιώνουν πολλοί γιατροί και νοσηλευτές που εργάζονται στη χώρα μας. Ένας στους δύο δηλώνει καθόλου ή λίγο ευχαριστημένος από τη δουλειά του και έτοιμος να αναζητήσει καλύτερες συνθήκες στο εξωτερικό. Ένας στους τρεις έχει υιοθετήσει εξευτελιστικά σχόλια σε σχέση με τη δουλειά του και τουλάχιστον ένας στους δύο έχει γίνει στόχος φημών και κουτσομπολιού.

Το bullying και οι διακρίσεις στον χώρο της Υγείας στην Ελλάδα εξετάζει μελέτη που σχεδίασε το Greek Medical Association UK (Ελληνικός Ιατρικός Σύλλογος Ηνωμένου Βασιλείου) σε συνεργασία με την ερευνήτρια Εφη Σίμου στον Τομέα Επιδημιολογίας και Βιοστατιστικής της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Υγείας, και διενεργήθηκε με τη μορφή ηλεκτρονικού ερωτηματολογίου από τον Δεκέμβριο 2014 έως τον Μάρτιο

2015. Στην έρευνα συμμετείχαν 1.339 γιατροί -κυρίως- και νοσηλευτές. Το 31,9% εργάζεται στο ΕΣΥ, το 33,1% σε ιδιωτικό νοσοκομείο και το 25% σε πανεπιστημιακό νοσοκομείο.

Το 44,3% των συμμετεχόντων δήλωσε «καθόλου ή λίγο ικανοποιημένο» για τις προοπτικές του επαγγέλματός του, το 44,2% δήλωσε «αρκετά ικανοποιημένο» και «πολύ ικανοποιημένο» το 11,5%. Τουλάχιστον ένας στους δύο θα έβλεπε θετικά το ενδεχόμενο αναζήτησης εργασίας σε άλλη χώρα: το 30,3% είναι «πολύ θετικό» σε αυτό το ενδεχόμενο και το 26,3% «αρκετά». Την ιδέα αυτή απορρίπτει μόνο ένας στους έξι που συμμετείχαν στην έρευνα (15,2%). Υψηλό είναι και το ποσοστό όσων θα ήθελαν να δημιουργήσουν δική τους επιχείρηση (54%).

Περίπου οι μισές γυναίκες γιατροί που συμμετείχαν στη μελέτη αισθάνονται ότι δεν είχαν τις ίδιες ευκαιρίες με τους άνδρες συναδέλφους τους κατά τη λήψη ειδικότητας. Συγκεκριμένα, το 31% απάντησε στη σχετική ερώτηση, ότι «θα μπορούσε να είναι και καλύτερα» και το 17,2% ξεκάθαρα ότι δεν είχε τις ίδιες ευκαιρίες. Ακόμα χειρότερη είναι η εικόνα στις χειρουργικές ειδικότητες όπου μόλις το 28,8% είπε ότι είχε

«Bullying» και διακρίσεις στον χώρο της Υγείας

Πόσο ικανοποιημένοι είστε για τις προοπτικές του επαγγέλματος που ασκείτε;

Κατά τη διάρκεια της επαγγελματικής απασχόλησης έχετε...

...υποστεί αποκλεισμό (τοποθέτηση στο «ψυγείο»);

Πόσο θετικός είστε στο ενδεχόμενο αναζήτησης εργασίας σε άλλη χώρα;

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΠΗΓΗ: Greek Medical Association UK

Ελάχιστα ικανοποιημένοι δηλώνουν οι εργαζόμενοι στον χώρο της Υγείας από τις συνθήκες και την προοπτική του επαγγέλματός τους.

τις ίδιες ευκαιρίες με τους άνδρες συναδέλφους.

Ένας στους τρεις άνδρες (34,2%) και δύο στις πέντε γυναίκες (42,2%) δήλωσαν ότι έχουν βιώσει

εκφοβισμό κατά τη διάρκεια της επαγγελματικής τους απασχόλησης. Σεξουαλική παρενόχληση έχει υποστεί το 9% των ανδρών και το 34,2% των γυναικών, ενώ στόχος φημών και κουτσμπολιών έχει βρεθεί το 50,4% των ανδρών και το 58,6% των γυναικών. Εξευτελιστικά σχόλια και γελοιοποίηση για τη δουλειά δέχθηκε το 30% των ανδρών και το 35,4% των γυναικών και «αποκλεισμό» έχει αισθανθεί το 28,5% των ανδρών και το 34,5% των γυναικών. Η μελέτη καταδεικνύει ότι δεν υπάρχουν επαρκείς υποστηρικτικοί μηχανισμοί στις περισσότερες αυτές: δύο στους δέκα

δηλώνουν ότι δεν είχαν υποστηρίξει και οι υπόλοιποι έλαβαν περιστασιακά υποστήριξη κυρίως από συναδέλφους.

Σχολιάζοντας τα ευρήματα της μελέτης ο πρόεδρος του Greek Medical Association UK διδάκτορας στο Imperial College of London Γρηγόρης Μακρής σημειώνει «σε κανένα χώρο εργασίας οι σεξουαλικές διακρίσεις και το «bullying» δεν θα έπρεπε να γίνονται ανεκτά και ιδιαίτερα σε έναν ευαίσθητο και νευραλγικό χώρο όπως αυτός της υγείας όπου συμπεριφορές τέτοιου τύπου μεταξύ συναδέλφων θα μπορούσαν πολύ εύκολα να μεταδοθούν στη σχέση

μεταξύ γιατρού και ασθενή». Και συνεχίζει, «η μελέτη μας δεν αποσκοπεί να καταγράψει με ακρίβεια χιλιοστό το μέγεθος αυτού του προβλήματος. Παρ' όλα αυτά πιστεύουμε ότι μπορεί και θα έπρεπε να λειτουργήσει σαν εφαλτήριο για το υπουργείο Υγείας και τους Ιατρικούς και Νοσηλευτικούς Συλλόγους ώστε να ερευνήσουν περαιτέρω το ζήτημα αυτό στο πλαίσιο της γενικότερης ανάγκης για την αναβάθμιση των συνθηκών εργασίας και εκπαίδευσης στα ελληνικά νοσοκομεία. Οτιδήποτε λιγότερο δείχνει απλώς αδιαφορία και συνενοχή σε μία κατάσταση που προσβάλλει όλους μας».